

אהחן זה מוקדש לזכות:

ר' יהלקאל בן ר' חייק יהודה הי"ו
את שרה בת ר' ישראל אהרון תת"ו
 וי"ח אבירות פתסה ונחת.

מבחן מס' 43 – פרשת קדושים

מסכת ערלה / פרק א' משנה ח' – פרק ב' משנה י"ב

א. מה דינם של חרצנים ושל נובלות בערלה וברבעי?

1. בין חרצנים ובין נובלות אסורים בערלה וברבעי.
2. שניהם מותרים בערלה וברבעי.
3. חרצנים מותרים בערלה וברבעי, נובלות – אסורים.
4. חרצנים – אסורים בערלה ומותרים ברבעי, נובלות – אסורות בשניהם.

ב. נטע אגוז (פרי) של ערלה, מה דין הפירות שיצמחו?

1. מותרים, דזה וזה גורם – מותר.
2. אסורים, כי הפרי שניטע אסור בהנאה.
3. מותרים, כי אין דין ערלה בפרי.
4. אסורים מדרבנן.

ג. תרומה, ערלה או כלאי הכרם, שנפלו לחולין, מה שיעור ביטולם?

1. תרומה- באחד ומאה, ערלה – בשישים, כלאי הכרם – באחד ומאתיים.
2. תרומה – באחד ומאה, ערלה וכלאי הכרם – באחד ומאתיים.
3. תרומה – באחד ומאתיים, ערלה וכלאי הכרם – באחד ומאה.
4. תרומה וערלה – באחד ומאה, כלאי הכרם – באחד ומאתיים.

ד. המחמיץ עיסה בשאור של ערלה, מה הדין?

1. בטל באחד ומאתיים.
2. בטל באחד ומאה.
3. אסור, ואין ביטול.
4. בטל בשישים.

ה. גריסים של תרומה שנתבשלו עם עדשים של חולין, מה הדין?

1. אם נותנים טעם – אסור. לא נותנים טעם – מותר.
2. עולים באחד ומאה.
3. אם נותנים טעם, או שאין מאה ואחד – אסור.
4. אם נותנים טעם – אסור, לא נותנים טעם – בטלים באחד ומאתיים.

ו. שאור של חולין שנפל לעיסה, ואח"כ נפל שאור של תרומה, ובכל אחד יש כדי לחמץ, מה הדין?

1. אם שאור האיסור מרובה משאור ההיתר – אסור.
2. מותר, כי גם בלי האיסור היתה העיסה מתחמצנת.
3. אסור, ולא אמרינן שגם בלי שאור האיסור היתה מתחמצנת.
4. מותר, כי זהו גורם.

ז. שאור חולין שנפל לעיסה וחמצה, ואח"כ נפל שאור תרומה, שיש בו כדי לחמץ, מה ההלכה?

1. מותר, כי העיסה החמיצה על ידי ההיתר.
2. אסור, כי שאור התרומה עושה את העיסה ראויה לחמץ בה כמה עיסות אחרות.
3. מותר, כי נותן טעם לפגם.
4. אסור, כי העיסה ממחרת לחמץ, ע"י התרומה.

ח. להלכה! האם תבלינים מצטרפים לאסור בנותן טעם?

1. איסורים שונים, מצטרפים, מינים שונים של תבלין – לא מצטרפים.
2. איסורים שונים – אינם מצטרפים, מינים שונים של חולין מצטרפים.
3. בין איסורים שונים ובין מיני תבלין שונים – אינם מצטרפים.
4. בין שלשה שמות איסור ממין אחד ובין שלשה מינים משם איסור אחד – מצטרפים.

ט. שאור של חולין ושל תרומה, שנפלו לעיסה ואין באחד מהם כדי לחמץ, ונצטרפו וחייצו, מה ההלכה?

1. דין העיסה נקבע על פי האחרון שנפל לעיסה.
2. דין העיסה נקבע לפי הראשון שנפל לעיסה.
3. מותר, דזה וזה גורם – מותר.
4. אסור, דזה וזה גורם – אסור.

י. במקרה הנ"ל, כשנפל שאור החולין אחרון, מתי מתיר ר' אליעזר?

1. כשקדם וסילק את האיסור.
2. כשלא סילק את האיסור.
3. בין סילק ובין לא סילק.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

פח תשובות למבחני אדר

מבחן מס' 34:

מסכת מעשרות / פרק ג' משנה א' – פרק ד' משנה ד'

א. המעביר תאנים דרך חצרו להולכים למקום שעושים קציעות ואכלם בחצר, האם חייב במעשר?

- א. הוא חייב ובניו פטורים.
- ב. מה דין הפועלים במקרה הנ"ל?
- ג. אם לא התחייב להם מזונות – פטורים, אם התחייב – חייבים.
- ד. מצא זיתים או תאנים מתחת לעץ, האם מותר לקחתם?
- ה. הפוך מ-ג.

ד. להלכה! שתי חצרות: באחת נשמרים הכלים, אבל אדם בוש לאכול בתוכה. ובחצר השניה – להיפך. איזו מהן קובעת למעשר?

א. שתייהן.

ה. שתי חצרות זו לפניו מזו, איזו מהן קובעת למעשר?

א. הפנימית.

ו. העלה פירות לגג דרך חצר שהיא חייבת.

א. פטור מלעשר כשיש בגג ד' אמות על ד"א.

ז. להלכה! סוכת היוצרים הפנימית:

א. חייבת, אע"פ שלא דר בה בימות הגשמים

ב. "בירושלם הכל הולך אחר הנוף" מה הכוונה?

א. הלכות המעשר שני נקבעות אף לפי מקומו של הנוף, לחומרא.

ט. המקפא יין הניתן לתבשיל, האם חייב?

א. עשה הקיפוי אחר נתינת היין לתבשיל והיה התבשיל צונן – פטור.

י. כלכלת שבת בית הלל מחייבים?

א. אפילו קודם השבת.

מבחן מס' 35:

מסכת מעשרות / פרק ד' משנה ה' –

מסכת מעשר שני / פרק א' משנה ד'

א. מהו עיקר הפרי של הצלף?

א. אביונות.

ב. בצלים שהשרישו בעליה –

א. נחשבים כזרועים לענין טהרה.

ג. מי שקנה זגים והוציא מהם משקין –

א. חייב במעשרות ופטור מן התרומה.

ד. להלכה! קנה פירות מנכרי לפני שהגיעו לעונת המעשרות:

א. בזמן שקנה קרקע – חייב, בזמן שלא קנה קרקע – פטור.

ה. להלכה! המתמז ונתן מים במידה ומצא כדי

מידתו:

א. ואפילו יותר – פטור, עד שיתן שלש וימצא ארבע.

ו. זרעוני גינה שאינם נאכלים, שאביהן תרומה, האם

מותרים באכילה לזרים?

א. כן, ואף על פי שדרך כלל גידולי תרומה הרי הם תרומה.

ז. אסור להחליף פירות מעשר שני –

א. בין בירושלים ובין מחוץ לירושלים.

ח. האם ניתן לקדש אשה במעשר בהמה או בבכור?

א. במעשר בהמה – אין מקדשין, בבכור – מקדשין.

ט. יוצר חרס שקנה כדי יין סתום בכסף מעשר שני,

מה דין הקנקן?

א. צריך למוכרו ולאכול דמיו בקדושת מעשר

בירושלים.

י. הלוקח בהמה לבשר תאוה –

א. לא יצאו המעות לחולין.

מבחן זה מוקדש ל: **מבחן מס' 44 – פרשת אמור**

ה' ק"ז ע"ג ה' ה' חנה ז"ל
נ"ג ע"ג י"ג האדר ב' תשע"א

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 44 – פרשת אמור
מסכת ערלה/ פרק ב' משנה י"ג – פרק ג' משנה ט'

- א. סך נעליים בשמן טמא, יִפְשֶׁן, הטבילן ואח"כ סך בשמן טהור. מה הדין להלכה!**
1. טמא, כי הראשון נפלט.
 2. טהור, כי הטבילו אחרי ששכו בשמן טמא.
 3. טהור, כי האחרון נפלט. (ולא הראשון). (והטבילו אחרי הראשון)
 4. טמא מִסְפָּק.
- ב. חתיכה של קדשי קדשים ושל פיגול ושל נותר שנתבשלו עם החתיכות של חולין, שיש בהן כדי לבטל כל איסור בפני עצמו, אבל לא את כולם ביחד, מה דין התערובת?**
1. לכהנים – מותר, לזרים – מחלוקת ר' שמעון וחכמים.
 2. מותרת לכל.
 3. אסורה לכל.
 4. מחלוקת ר' שמעון וחכמים.
- ג. להלכה! בָּגַד שצבעו בקליפי ערלה, ונתערב באחרים. מה הדין?**
1. מותרים.
 2. כולם יִדְלָקוּ.
 3. יעלה במאה ואחד.
 4. יעלה באחד ומאתיים.
- ד. בָּגַד שנארג בו צֶמֶר בכור, מהו שיעור הצמר האוסר את הבגד?**
1. בבעל מום – מלא הסיט, בבכור תם – בכל שהוא.
 2. סיט כפול.
 3. בבכור תם – מלא הסיט, בבעל מום – בכל שהוא.
 4. מלא הסיט – בין בתם ובין בבעל מום.
- ה. תבשיל שבשלו בקליפי ערלה, מה דינו?**
1. מותר, כי אין שבח עצים בתבשיל.
 2. יִדְלָק, כי יש שבח עצים בתבשיל.
 3. מחלוקת.
 4. אסור, כי הוי דבר שיש לו מתירין.
- ו. תנור שהסיקוהו בקליפי ערלה ואפה בו את הפת, ונתערבה באחרות, מה דינו?**
1. יִדְלָקוּ.
 2. יִאָכְלוּ.
 3. תעלה באחד ומאתיים.
 4. תעלה באחד ומאה.
- ז. חבילי תלתן של כלאי הכרם או יין נסך, שנתערבו באחרים, האם מותר למכרם לנכרי, חוץ מדמי האיסור שבהם?**
1. מותר.
 2. אסור.
 3. כלאי הכרם – אסור. יין נסך – מותר.
 4. כלאי הכרם – מותר. יין נסך – אסור.
- ח. אגוזי פרך של ערלה – שתנערבו באגוזי פרך של התר, מה הדין?**
1. שְׁלָמִים – יִדְלָקוּ. שבורים – יעלו באחד ומאתיים.
 2. שְׁלָמִים – יעלו באחד ומאתיים. שבורים – יִדְלָקוּ.
 3. בין שבורים ובין שלמים – ידלקו.
 4. בין שבורים ובין שלמים – יעלו באחד ומאתיים.
- ט. ספק ערלה בסוריא. מה דינו?**
1. אסור.
 2. מותר.
 3. יורד ולוקט ובלבד שלא יראנו לוקט.
 4. יורד ולוקט ובלבד שלא ילקוט ביד.
- י. מה תוקפם של איסורי חֶדֶשׁ, ערלה וכלאי הכרם, בחוץ לארץ?**
1. ערלה – מן התורה. חדש – הלכה למשה בסיני. כלאים – מדברי סופרים.
 2. חדש – מן התורה. כלאים – הלכה למשה בסיני. ערלה – מדברי סופרים.
 3. כלאים – מן התורה. ערלה – הלכה למשה בסיני. חדש – מדברי סופרים.
 4. חדש – מן התורה. ערלה – הלכה למשה בסיני. כלאים – מדברי סופרים.

מבחן מס' 36

מסכת מעשר שני/ פרק א' משנה ה' – פרק ג' משנה א'

- א. האם ניתן לקנות מלח בכסף מעשר שני?**
1. לא, כי אינו גידולי קרקע.
 2. הלוקח בהמה שווג חוץ לירושלים, מה הדין?
 3. מתבטל המקח, כי הוי מקח טעות.
 4. לקח עבד בשווג בדמי מעשר שני, מה הדין?
- ב. מתבטלת העסקה, ואם ברח המוכר עם הכסף – יאכל הקונה כנגדן.**
- ג. יין של מע"ש שהיה שווה שני סלעים ונפל לתוכו דבש בסלע והשביח היין לששה סלעים, בכמה פודה את היין?**
1. בארבעה סלעים.
 2. עיטת מע"ש שהיתה שווה שני סלעים ונאפתה בעצים בקלע והיתה הפת שווה ששה סלעים, בכמה פודה אותן?
 1. בששה סלעים.
 2. מי "נאכל צמחונין"?
 - 1 ו-2 נכונים.
- ד. ארבעים מעות חולין ועשרים מעות מעשר שני שנתפזרו, והצליח לאסוף רק חמישים וארבע, כמה יהיו למעשר שני?**
1. הפוך מ-3.
 2. מדוע אסרו בית שמאי לחלל סלעי כסף של מעשר שני על דינרי זהב?
 1. גזירה שמא ישנה עליותיו.
- ט. להלכה! הפורט סלעי כסף של מעשר שני בירושלים למעות קטנות, כיצד יפרוט?**
1. שקל כסף ושקל מעות.
 2. המבקש לשלם לחברו על טרחתו בהעלאת פירות מעשר שני לירושלים, באיזה אופן אסור?
 1. כשאומר: "העל את הפירות האלו לירושלים לחלק".

מבחן מס' 37

מסכת מעשר שני/ פרק ג' משנה ב' – פרק ד' משנה ב'

- א. האם רשאי לומר לחברו: "הרי המעות האלו מחוללין על פירותך"?**
1. מותר, אך לעם הארץ מותר לומר זאת רק כשהמעות הן דמאי.
 2. פרות מעשר שני שנכנסו לירושלים, האם מותר שוב להוציאם? להלכה!
 3. אסור, אפילו כדי לטוחן ולאפותן.
- ג. להלכה! פרות טבל שעברו בתוך ירושלים ואח"כ הופרש מהן מע"ש מחוץ לירושלים, האם רשאים לפדותו בחוץ?**
1. אם נגמרה מלאכתן כשעברו בירושלים – אין רשאים לפדותן, ובדמאי – רשאים. אע"פ שנגמרה מלאכתן.
 2. אילן העומד בפנים ונוטה לחוץ והיה יושב על נוף האילן מחוץ לחומה ובידו פירות מע"ש, מה הדין?
 1. פודין ולא אוכלין.
 2. אסור באכילה ומותר בפדייה.
- ה. הלשכות הבנויות בקודש ופתוחות לחול, מה דינן?**
1. תוכן חול וגגותיהן קודש. ואם לא היה הגג שווה לקרקע העזרה אף גגותיהן חול.
 2. מעשר שני שנכנס לירושלים ואח"כ נטמא, האם ניתן לפדותו והיכן?
 1. פודין אותו אפילו בירושלים.
- ז. להלכה! האם ניתן לפדות לקוח בכסף מעשר שני?**
1. טהור – לא ניתן, טמא – ניתן.
 2. יין מעשר שני בקנקן שאול, מתי נתפס הקנקן בקדושת מעשר?
 1. אם קרא שם למעשר אחרי שסתם את הקנקן.
 2. פרות מעשר שני, שהיו שוים בגורן שלשה סלעים והביאם לעיר בהוצאה של סלע ועלה מחירים לחמשה סלעים, מה הדין?
 1. פודה את המעשר בחמשה סלעים, וההוצאות מביתו.
 2. יין פודין מעשר שני כשער הזול, איזו הלכה נובעת מכלל זה?
 - 1 ו-2 נכונות.

מהן זה חוקד? לזכות הה' למה לייב הן לייב עיה"י
אגל לתורה, יראת שמע וחסידות

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 45 – פרשת בהר
מסכת בפורים/ פרק א' משנה א' – פרק ב' משנה ג'

א. להלכה! הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך שלו, ודרך הרבים באמצע, מהו בהבאת ביפורים?

1. אינו מביא.
2. מביא ואינו קורא.
3. מביא וקורא.
4. קורא ואינו מביא.

ב. האם אריס מביא ביפורים?

1. אינו מביא.
2. מביא ואינו קורא.
3. מביא וקורא.
4. קורא ואינו מביא.

ג. להלכה! גר המתפלל בבית הכנסת, כיצד יאמר?

1. אלקי אבותיכם.
2. אלקי אבות ישראל.
3. אלקי אבותינו.
4. לא יאמר כלל.

ד. להלכה! אשה בת גרים, מהי להנשא לכהונה?

1. מותרת לכתחילה.
2. לכתחילה לא תנשא, ובדיעבד אין מוציאין אותה ממנו, ובניה כשרים אפילו להיות כהנים גדולים.
3. אסורה אפילו בדיעבד (מוציאין אותה ממנו).
4. לכתחילה לא תנשא, אך בדיעבד אין מוציאין אותה ממנו, אבל בניה חללים.

ה. אפטרופוס מהו בפירות היתומים?

1. מביא וקורא.
2. אינו מביא.
3. מביא מקפק ואינו קורא.
4. מביא ואינו קורא.

ו. מה דין ביכורים מחנוכה ואילך?

1. מביא וקורא מדרבנן.
2. מביא ואינו קורא, כי אינו זמן שמחה.
3. אינו מביא כי אינם מצויים עוד בשדה.
4. אינו מביא, כי אינו זמן שמחה.

ז. להלכה! הפריש ביכורים ממין אחד ומכר שדהו, כיצד דין הביפורים?

1. המוכר – מביא את הביכורים שהפריש ואינו קורא. הקונה – אינו מביא, וממין אחר – מביא וקורא.
2. המוכר – מביא וקורא. הקונה – אינו מביא, וממין אחר – מביא וקורא.
3. המוכר – אינו מביא. הקונה – מביא וקורא משני המינים.
4. המוכר – מביא ואינו קורא. הקונה – מביא ואינו קורא.

וממין אחר – מביא וקורא.

ח. הפריש ביפוריו ונטמאו, האם מביא אחרים תחתיהם?

1. אינו מביא.
2. מביא ואינו קורא. גם אם נטמאו בעזרה.
3. מביא ואינו קורא. ואם נטמאו בעזרה – אינו מביא.
4. אינו מביא. ואם נטמאו בעזרה – מביא ואינו קורא.

ט. מהו שיעור ביטול (בתערובת חולין מחוץ לירושלים) בתרומה, בביפורים ובמעשר שני?

1. תרומה – באחד ומאה. ביכורים – באחד ומאתיים. מעשר שני – ברוב.
2. תרומה וביכורים – באחד ומאה. מעשר שני – בשישים.
3. תרומה באחד ומאה. ביכורים – אין ביטול. מעשר שני – ברוב.
4. תרומה וביכורים – עולים באחד ומאה. מעשר שני – בטל ברוב (כשאין לו מתירין).

י. מהו שיעור ההבאה של תרומה, ביכורים ומעשר שני?

1. תרומה וביכורים – אחד מחמישים, מדרבנן. מעשר – עשירית מן התורה.
2. תרומה – אחד מחמישים, מדרבנן. מעשר – עשירית – מן התורה. ביכורים – אין שיעור, אפילו מדרבנן.
3. ביכורים – אחד מחמישים. תרומה – אחד ממאה. מעשר – עשירית.
4. ביכורים ותרומה – אחד ממאה. מעשר – עשירית.

כ"ד מתנות כהונה

לקראת לימוד מסכת ביכורים (כשלושים יום לפני חג הביכורים) וסיום סדר זרעים העוסק הרבה בתרומות ומעשרות וכו' שהם ממתנות כהונה, נמנה בקצרה את הכ"ד מתנות כהונה שכולם מנינים בפרשת קורח ומסודרין בתוספתא בגמ' חולין קלג: ובבא קמא ק"י: ורש"י שם והרמב"ם פ"א מהל' ביכורים וע"פ ביאור הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו "דרך אמונה":

אמרו חז"ל לפי שבא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה "בברית מלח עולם" (והיינו שכמו שהברית שעשה הקב"ה עם המלח שישימו אותו על כל הקרבנות אינה שובתת כמ"ש "ולא תשבית מלח ברית" כך ברית זו שכתר הקב"ה עם אהרן ובניו שיקבלו עשרים וארבע מתנות כהונה, לא תשבית). כל המקומם כאילו קיים כל התורה כולה והקריב כל הקרבנות, וכל העובר עליהם כאילו עובר וכו'.

ואלו הן כ"ד המתנות: עשר במקדש חי' בירושלים ועשר בגבולים.

עשר במקדש: קודש קדשים ונאכלים לפנים מחומת העזרה לזכרי כהונה ואלו הן:

- א. חטאת בהמה (חוץ מן האמורין שאותם מקריבין)
- ב. חטאת עוף (נאכלת כולה ואין למזבח אלא דמה)
- ג. אשם ודאי – שהן חמש אשמות: אשם גזילות, מעילות, שפחה חרופה, נזיר, ומצורע.
- ד. אשם תלוי – שבא על ספק חייבי כריתות
- ה. זבחי שלמי ציבור – כבשי עצרת שמביאין עם שתי הלחם (ונקרא בתורה שלמים אבל הם קדשי קדשים)
- ו. לוג שמן של מצורע – שיירי הלוג שנשאר אחר הזאותיו נאכל לכהנים.
- ז. מותר העומר – שמנחת העומר נקמצת ושיריה נאכלים (והיא מנחת ציבור)
- ח. שתי הלחם – (נאכלת לגמרי ואינם נקטרות ע"ג המזבח)
- ט. לחם הפנים (נאכלת לגמרי ואינם נקטרות ע"ג המזבח)
- י. שיירי מנחות ישראל – כל מנחות הנקמצות ושיריהן נאכלין: מנחת נדבה, מנחת חוטא, ומנחת סוטה, (ודוקא של ישראל אבל מנחת כהנים נקטרת כליל).

ארבע בירושלים

א. בכור בהמה טהורה – שמקריבין חלבו ודמו, ובשרו נאכל לכהנים (ואם הוא בעל מום אין מקריבין אותו ונאכל לכהנים ומותר גם לזרים ונאכל בכל מקום)

ב. הביכורים

ג. המורים מן התודה ואיל נזיר (חזה ושוק וארבע חלות מארבע מינים שבתודה, ובאיל נזיר – זרוע בשלה וחלה ורקיק וחזה ושוק של שלמים בכלל תודה היא)

ד. ועורות קדשים – עורות העולה שמפשיטים (כי הבהמה עצמה עולה כליל למזבח), ועורות שאר קדשי קדשים שיכול לאכלם עם הבשר או להפשיטם.

ועשרה בגבולין

א. תרומה ב. תרומת מעשר ג. חלה – שלשתן קודש שאסורים לזרים ולטמאים ואסור להוציאם מארץ ישראל לחו"ל (אך ניתנים לנקבות זכורים)

ד. ראשית הגז (ניתנים לנקבות זכורים)

ה. המתנות זרוע לחיים וקובה (ניתנות לנקבות זכורים)

ו. פדיון הבן (לזכרי כהונה לרוב הפוסקים)

ז. פדיון פטר חמור (לזכרי כהונה)

ח. שדה אחוזה שהיקדשוה בעליה ולא גאלה ומכרה גזבר כשהלוקח מחזירה ביובל מתחלקת לכהנים

ט. החרמים (שסתם חרמות לכהנים) ודינם שבבית בעלים הוי כהקדש וכשמגיעים לכהנים הוי כחולין.

י. גזל הגר – מי שגזל הגר שאין לו יורשים ושבע לו שאין לו בידו כלום ואח"כ מת הגר משלם לכהנים של אותו משמר.

והרמב"ם חלקם קצת אחרת עיי"ש ובדרך אמונה שמבאר החינוך.

הנבחרים שזכו בהגבלת חודש שבט-אדר:

- הרב צוקרמן – ירושלים זכה ב-300 ש.
- הרב א. שלאס – קרית ספר זכה ב-100 ש.
- הרב א. הרשקוביץ – בית שמש זכה ב-50 ש.
- הבח"ג. לוצקין – ירושלים זכה ב-50 ש.

י"ג ניסן - י" אייר

תשע"א

מסכת חלה / פ"ד ט"ז - ביכורים / פ"ב ט"ג

קנין המשנה

עידוד לחזרה ושינון משניות / תוכניות מבחנים

המפעל ללימוד

המשנה וההלכה היומית

סוקולוב 56 בני-ברק 51322

טל': 03-5797372-819-817-2, פקס: 072-03-5797372

כה לחי !

אלפי הלומדים ומשתתפי השיעורים במסגרת המשנה היומית מכל רחבי הארץ והעולם עומדים בקרוב לחגוג את סיום סדר זרעים.

בכך נציין כברת דרך ארוכה בה נצלנו מדי יום דקות מועטות ללימוד המשנה היומית. משניות שהיו בתחילה אחדות הצטרפו לעשרות ולמאות, והנה - עומדים אנו לסיים סדר משניות שלם!

כמה מתאים להשוות מעשיהם של לומדי ה'משנה היומית' למאמר החכם: טיפש אומר, מי יכול ללמוד את כל התורה? נזיקין ל' פרקים וכו' פקח מהו אומר? הריני לומד שתי הלכות היום ושתי הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה כולה. (ויק"ר יט. ב.)

עתה, מלאי סיפוק ושמחה כשנתחיל את סדר מועד במרץ ובתנופה, בל נשכח את חברינו שעדין לא זכו להצטרף ל'משנה היומית', נראה גם להם את המתיקות שבלימוד!

לזכר עולם יהיה צדיק

לזכר נשמות הגה"ק

רבי אריה צבי ב"ר חנוך הגדל פרומר הי"ד

אב"ד קוז'גלוב זמח"ס ארץ צבי.

יוזם רעיון המשנה היומית מסדר זרעים וטהרות,

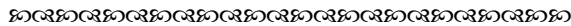
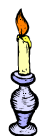
רבו ושי"ב של הגה"צ רבי יונה שטנצל זצלה"ה

מחולל לימוד המשנה היומית וההלכה היומית

ומייסד המפעל הקדוש

עלה על המוקד על קידוש שמו ית' בשנות הזעם כ"ז ניסן תשי"ג

את 4 המבחנים יש להחזיר עד: **עד יום רביעי פר' בחוקותי י"ד אייר תשע"א:**

בדואר - לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322,

או לפקס: 03-5797372.

ניתן לברר קבלת הפקס במשרד: 072-2-819-817 בימים א-ה בין השעות 09:00-14:30, וביום ו' 09:00-12:00.

אין כל הגליות מתכנסות

אלא בזכות המשניות

(ויקרא רבא, ב, א)

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 42 - שבוע של פסח מסכת חלה / פרק ד' משנה ה' - מסכת ערלה/פרק א' משנה ז'

א. להלכה! מה דינה של סוריא לענין מעשרות כשיש לעכו"ם חלק בקרקע, ולענין חלה?

1. חייב במעשרות, ומפריש חלה אחת.
2. פטור ממעשרות ומפריש חלה אחת.
3. פטור ממעשרות ומפריש שתי חלות.
4. חייב במעשרות ומפריש שתי חלות.

ב. מהו דין חלה מכזיב ועד הנהר ועד אמנה?

1. מפרישים חלה אחת, כי זו ארץ ישראל.
2. מפרישים שתי חלות, כי לא כבשוה עולי בבל.
3. מפרישים שתי חלות, כי היא חוץ לארץ ממש.
4. מפרישים חלה אחת ושורפים אותה, כי היא ספק חו"ל.

ג. אלו מתנות אסור לתת לכהן שאינו נזהר מטומאה?

1. דבר שיש בו איסור טומאה בגבולין.
2. קדשי מקדש וביכורים.
3. כל דבר שאסור לאכול בטומאה.
4. תשובות 1 ו-2 נכונות.

ד. מה עשו בחלות שהובאו מביתר?

1. החזירו אותן למקומן.
2. אכלו אותן.
3. שרפם מיד.
4. הניחו אותן עד ערב פסח ושרפו אותן עם החמץ.

ה. מדוע לא קיבלו מיוסף הכהן ביפורי יין ושמן שהביא?

1. לפי שלא בצרום מתחילה לכך.
2. מחשש שנטמאו.
3. כי הביאם מחו"ל.
4. מפני מראית עין.

ו. עת שבאו אבותינו לארץ ומצאו נטוע-מה הדין? ומה הדין בנטעו לפני הכיבוש?

1. מצאו נטוע - פטור, נטע נכרי - פטור. נטע ישראל - חייב.
2. מצאו נטוע - פטור, נטעו בין ישראל ובין נכרי - חייב.
3. פטור.
4. מצאו נטוע - חייב. נטעו - פטור.

ז. להלכה! הנוטע אילן בתוך שדהו לצורך הרבים, מה דינו?

1. חייב מדרבנן, משום לא פלוג.
2. חייב, דכתיב: ונטעתם.
3. חייב - דכתיב: יהיה לכם ערלים.
4. פטור, כי ונטעתם משמע לרבים, והני ריבוי אחר ריבוי, שדינו למעט.

ח. באיזה מקרה יתחייב עץ זקן שוב בערלה?

1. אילן שנעקר ובו בריכה, והוא חיה ממנה.
2. אילן שנעקר והסלע עמו, ויכול לחיות מהסלע.
3. אילן שנעקר ונשתייר בו שורש.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ט. האם יש דין ערלה לסמדר ולבוסר?

1. אין.
2. יש.
3. מחלוקת.
4. לסמדר - מחלוקת. לבוסר - יש.

י. האם מותר לניזר לאכול עלים ולולבים של גפן ולשתות מי גפנים?

1. אסור.
2. מותר.
3. עלים ולולבים - אסור. מי גפנים - מותר.
4. עלים ולולבים - מותר. מי גפנים - אסור.

